

BYLO VÁM TO AŽ KOMICKÉ...

Nesmrtelný náš Dr Antonín Dvořák, tvůrce Rusálky, Jakobína, Slovanských tanců a další řady skutečných perel naší hudby, měl dvě velké lásky: jednak to byly různé typy lokomotiv, které často chodil na nynější Masarykovo nádraží obdivovat, jednak to byli holubi, kteří mu přinášeli vždy příjemné rozptýlení a osvěžení. Je těžko říci, která láska plápolala v jeho duši ohněm větším.

Nedávno se mně dostal do ruky korespondenční lístek, který posílal náš milovaný Dvořák 29. června 1897 panu Jindřichu Strnišťovi, učiteli hudby na středních školách v Třebíči. Také Strniště byl veliký hudebník a jeho pozůstalost, jež je v rukou známého československého atleta Viktora Strniště, je bohatá na rukopisy Dvořákovy, Sukovy a jiných našich umělců. Lístek dýše půvabem ušlechtilé Dvořákovy duše a jeho obsah bude zajímat i naše čtenáře. Antonín Dvořák dokazuje v tomto zajímavém korespondenčním lístku, jak měl rád holuby, jaké radosti, nadšení a zase starosti mu holubi přinášeli. Korespondenční lístek týká se sice jen okrasných holubů, já však nepochybuji, že by jeho láska k holubům byla ještě větší, kdyby byli tehdy již u nás dostatečně známí poštovní holubi a kdyby mohl okusit radosti a příjemné potěšení, které náš sport přináší.

Než, zde obsah lístku, odesílaného z Vysoké u Příbrami:

»Velectěný pane!

Prosim za odpuštění, že tak dlouho neodpovídám, abych Vám poděkoval za vzácný dárek, kterým jste mě v pravdě oblažil. Ale příčina je ta, že jsem Vám nepsal, chtěl jsem vědět, zdali se překrásní holoubkové usaří. Čekal jsem dlouho, až konečně se mně to podařilo. Francouzové si dali na čas, nechtěli do holubníku k ostatním holubům a včera teprve jsme pustili i také černého tigra s černou holubicí, tak myslím, že vše je v pořádku a po starosti. Bylo Vám to až komické. Celý den jsem běhal po chalupách ve vesnici, obávaje se, že by nám Francouzové ulítli. Každý, kdo u nás jde kolem, se pozastaví a diví se těm krásným zvířátkům. Všichni holubáři u nás si o nich povídají. Přijměte tedy za tento skvostný dárek můj nejsrdčejší a trvám v hluboké úctě Vám k díkům zavázaný

Antonín Dvořák.«

Vidíte, jak skladatel Humoresky měl starosti s nasazováním Francouzů. Až se mu to zdálo být komické, jak běhal od chalupy k chalupě. No, však ti naši holoubci již za tu starost stojí. Škoda jen, jak jsem již nahoře uvedl, že nepoznal naše »pošťáky«. Krásní zjevem, bystrí, vytrvalí a šikovní závodníci. Jistě i k nim by přilnul nejméně stejnou, ne-li ještě větší láskou. U našich poslíků by zapůsobila na Dvořáka, nám tak drahého, nejen jejich krása, ale i jejich inteligence a v neposlední řadě i jejich veliké zásluhy ve chvílích pro člověka nejtěžších.

Jan Brněnský.

OLYMPIJSKÉ HRY V LONDÝNĚ

Nás, chovatele poštovních holubů, zajímá přirozeně vypouštění poštovních holubů při této skvělé příležitosti a všichni jistě litují, že se nemohli zúčastniti, avšak nákladná vzdušná doprava a také jiné potíže nebylo možno překonat. Podle „De Belgische Duif“ bylo vypuštěno 6.000 poštovních holubů při slavnostním nástupu nejlepších sportovců 61 zúčastněných národů před královskou rodinou na starém krásném stadionu ve Wembley, a to za účasti 82.000 přihlížejících. Náš přítel Wuyts vyzdvihuje propagační význam tohoto slavnostního aktu. Prvého holuba konstatoval Demanet ze Sart Moulín, druhého Van Eycken ze Sterrebecku, třetího Van Rillaer z Bruselu, čtvrtého Van

Impre z Woluwe, pátého Schittecatte z Bruselu, šestého Landercy z Ucele, sedmého opět Schiettecatte a osmého Davignou z Bruselu. Koše s poštovními holuby byly vhodně rozestaveny kolem tribuny a vypuštění dělalo prý skvělý dojem. V 16 hodin prohlásil král olympijské hry za zahájeny a skauti otevřeli koše. Vypuštění holubi zakroužili nad stadionem a letěli hromadně na kontinent. The Racing Pigeon komentuje přirozeně tuto událost velmi podrobně a vyzdvihuje, která země se zúčastnila a jakým počtem a docílené výsledky. Všechny zúčastněné země komentují ve svých odborných časopisech tuto významnou událost velmi obsáhle.

ZPRÁVY Z CIZINY

Racing Pigeon referuje o společných závodech polsko-československých a o návštěvě československé delegace v Polsku.

Známý maďarský chovatel János Horwath, který bydlí 10 km vzdálen od Budapešti, byl nucen za bojů o Budapešť opustiti svůj dům. Po čase, kdy bylo již možno opět se vrátit, nalezl svůj chov ke svému překvapení v pořádku. V době jeho nepřítomnosti pečoval o jeho drahocenný chov německý voják, zřejmě chovatel poštovních holubů, a později ruský voják, jménem Anatol, ze Swerdlowska. Horwath byl, jak známo, velmi úspěšný na Olympiádě v Bruselu, kde měl nejlepší holubičku. Má kmen Hansenne bezvadně vedený.

M. Delbar byl při závodu ze St. Vincent velmi úspěšný. Závod byl dotován půl milionem franků.

Červená holubička Williama Wellmanna z Clevelandu, Ohio, která se v roce 1939 nevrátila ze závodu, se chovateli teprve nyní vrátila, což komentoval denní tisk se všemi možnými současnými připomínkami.

Po velkých závodech o championát Belgie, t. j. let z Angoulême, Libourne, Saint Vincent a znovu Angoulême, dosáhl podle neoficiální klasifikace nejvíce bodů Omer de Vliegheer, G. Catteeuw, R. Fiévez, Viaene, Ct. Vander Linden.

V „De Belgische Duif“ píše Veritas, že se všude ztrácí mnoho holubů. Uznávaný odborník Somville je stejného názoru a snaží se tento zjev odůvodnit: Podivné je, že nastalo mnoho ztrát osvědčených holubů i z poměrně malých vzdáleností.